

v nemovitosti samé, takže by vylučovala připočet nákladů na zařízení, která, ještě v době zcizení, mají vliv na jakost a tím hodnotu nemovitosti, jenom proto, že místně nejsou na nemovitosti samé. Z toho plyne, že i příspěvek vlastníka pozemku na zařízení veřejné kanalisace ve prospěch prodaného pozemku nelze vylučovati z nákladů podle § 8 prav. připočitatelných proto, že toto kanalisační zařízení nachází se mimo prodáváný pozemek na veřejném statku. Shledal proto soud tuto námitku bezdůvodnou.

Druhou námitkou vznáší st-lka na spor otázku výpočtu dávky podle § 12 odst. 1 lit. B pravidel ve znění vlád. nař. č. 121/1926 Sb. Stejnou otázkou zabýval se nss, rozhoduje o stížnosti téže st-lky v nálezu Boh. A 12.881/37, a dospěl tam k závěru, že podle cit. předpisů vyměřuje se dávka z přírůstku hodnoty při vzestupu hodnoty nad 600% sazbou 5%, a z částky přírůstku hodnoty převyšující 600% sazbou 25%, nikoliv sazbou 5+25%. Soud setrval i tu na tomto právním názoru a podle § 30 jedn. řádu pro nss č. 191/1937 Sb. odkazuje na důvody tohoto nálezu.

Č. 13.098.

S a m o s p r á v a o b e c n í: * Strana nemá povinnosti ohlásiti zci-zovací právní jednání obci za účelem vyměření přírážky obecní k státnímu poplatku z převodu nemovitostí podle § 33 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. Promlčení práva vyměřiti tuto přírážku počíná proto podle obdoby § 1 i. f. zákona č. 31/1878 ř. z. uplynutím správního roku, v němž vznikla povinnost platiti přírážku, t. j. v němž vznikla základní povinnost poplatková.

(Nález z 3. prosince 1937 č. 6589/35-4.)

V ě c: Ing. František a Ema F. v Karlových Varech proti rozh. okr. úřadu v Karlových Varech ze 7. října 1935 o obecní přírážce podle § 33 zákona č. 329/1921 Sb.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 24. června 1935 starosta města Karlových Varů, dovolav se povolení vybírati v Karlových Varech od 1. ledna 1926 do konce roku 1928 přírážku k státnímu poplatku z převodu mezi živými (§ 33 zákona č. 329/1921 Sb.), vyměřil manželům Ing. Františku a Emě F. tuto přírážku k státnímu poplatku z převodu jejich nemovitosti smlouvou trhovou z 22. října 1928 částkou 1.291 Kč 70 h.

Městské zastupitelstvo v Karlových Varech zamítlo podané odvolání ve schůzi 30. srpna 1935 podle výměru starosty města z 3. září 1935 z těchto důvodů: Namítané promlčení práva vyměřiti přírážku ke státnímu poplatku nenastalo, ježto 5letou promlčecí lhůtu počítati jest od doby, kdy uplyne správní rok, v němž vyměřující úřad na podkladě oznámení strany nabytí možnosti, aby řízení vyměřovací zahájil a pro-

vedl. Nenabyli-li možnosti té, ježto strana opominula oznámení učiniti, počíná promlčecí lhůta běžeti teprve koncem správního roku, v němž úřad jiným způsobem se dozvěděl o právním jednání poplatku podrobeném. Ustanovení o státním poplatku převodním platí i o předpisu a vybírání 10% přírážky na základě povolení k jejímu vybírání. Ježto město nabylo možnosti přírážku vyměřiti teprve v důsledku sdělení berního úřadu o vyměření poplatku, počíná promlčecí lhůta pro ně běžeti teprve uplynutím správního roku, v němž byla uvědoměna o předpisu státního poplatku. Město Karlovy Vary dozvědělo se o dodatečném vyměření a předpisu státního poplatku teprve ze zprávy berního úřadu z 3. června 1935, a mohlo teprve od tohoto dne s vyměřovacím řízením započítati.

Nař. rozhodnutím zamítl okr. úřad v Karlových Varech další odvolání z důvodů uvedených ve výměru městského zastupitelstva.

O stížnosti uvážil nss takto:

Na sporu jest otázka promlčení práva města Karlových Varů vyměřiti 10% přírážku ke státnímu poplatku z převodu nemovitosti podle § 33 zákona č. 329/1921 Sb.

Podle 4 odst. cit. § 33 platí co do této přírážky o povinnosti platební, osobním a věcném ručení, lhůtách platebních, úrocích z prodlení, exekučním vymáhání a promlčení zákonná ustanovení o státním poplatku obdobně. Neplatí tedy podle tohoto předpisu o přírážce ke státnímu poplatku obdobně v š e c h n a ustanovení o státním poplatku, nýbrž je n zákonná ustanovení výslovně tam uvedená. Ježto ohlašovací povinnost, již zákon samostatně upravuje v § 43 popl. zákona č. 50/1850 ř. z., mezi těmito zákonnými ustanoveními uvedena není a sama sebou se nerozumí, neplyne z odst 4 cit. § 33, že by byly strany právní jednání uzavřevší povinny, obdobně podle § 43 popl. zákona právní jednání to obci za účelem vyměření přírážky ohlašovati. Naopak 5 odst. cit. § 33 stanoví, že úřady vyměřující poplatek státní jsou povinny s dotčenými obcemi sděliti všechny údaje potřebné, aby byla přírážka vyměřena, k čemuž dodává vlád. nař. č. 143/1922 Sb. u § 33, že úřady vyměřující poplatek státní jsou povinny z vlastního počínu v každém jednotlivém případě s obecním starostou sděliti základ, podle něhož byl státní poplatek vyměřen, i obnos poplatku sama. Nemá proto opory v zákoně názor žal. úřadu, že zákonná ustanovení o státním poplatku co do povinnosti ohlašovati právní jednání obdobně platí i o přírážkách podle § 33 obec. fin. nov. vyměřovaných.

Nebyli-li st-lé povinni ohlásiti obci právní jednání k vyměření přírážky podle § 33 obec. fin. nov., nelze promlčení práva vyměřiti přírážky ty posuzovati obdobně podle ustanovení § 2 zákona č. 31/1878 ř. z., pokud stanoví, že v případech, kde poplatek nebyl vyměřen z té příčiny, že poplatník své ohlašovací povinnosti zanedbal, běží 5letá lhůta promlčecí práva vyměřiti poplatek od projití správního roku, v němž úřad byl s to, aby poplatek vyměřil nebo předepsal.

Otázku promlčení práva vyměřiti přírážky podle § 33 obec. fin. nov. je zodpověděti podle § 1 zákona č. 31/1878 ř. z., podle něhož promlčení

práva vyměřiti poplatků (přirážku) se počíná, když dojde rok správní, v němž poplatková (přirážková) povinnost vzešla.

Nastalo-li promlčení práva vyměřiti přirážku podle § 33 obec. fin. nov. v daném případě podle cit. ustanovení § 1 zákona č. 31/1878 ř. z., nss zkoumati nemohl, ježto žal. úřad v důsledku nesprávného právního názoru otázky té s tohoto hlediska neřešil (§§ 5 a 6 zákona o nss č. 164/1937 Sb.).

Bylo proto nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost.

Č. 13.099.

Policejní věci: * Osoby jmenované v čl. 1 vyhlášky č. 66/1928 Sb. mají v mezích § 7 zákona č. 55/1928 Sb. právní nárok na vydání pohraničního průkazu.

(Nález z 4. prosince 1937 č. 5825/35-5.)

V ě c: František F. ve Chvalči (adv. Dr. Jan Proche z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 5. července 1935 o pohraničním průkazu.

V ý r o k: Na ř í k a n é r o z h o d n u t í s e z r u š u j e.

D ů v o d y: Výměrem z 18. dubna 1935 odepřel okr. úřad v Trutnově vydati st-li pohraniční průkaz, poněvadž může přecházeti hranice na vydaný mu cestovní pas po celní silnici v Petříkovicích do Albendorfu a i Bertelsdorfu v Německu, aniž mu tím vznikne nějaká újma.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému st-lem proti uvedenému výměru, vysloviv, že vydání pohraničního průkazu je vzhledem k ustanovení čl. 1 vyhlášky min. vnitřní z 27. dubna 1928 č. 66 Sb. věci volné úvahy úřadu, správním předpisem neomezené.

O stížnosti uvážil nss toto:

Nař. rozhodnutí je zbudováno na právním názoru, že vydání pohraničního průkazu je vzhledem k ustanovení čl. 1 vyhlášky min. vnitřní č. 66/1928 Sb. věci volné úvahy úřadu, správním předpisem neomezené. Stížnost naproti tomu tvrdí, že cit. vyhláška zakládá v mezích § 7 zákona č. 55/1928 Sb. právní nárok na vydání pohraničního průkazu pro osoby uvedené v jejím článku 1. Nss uznal stanovisko stížnosti za správné.

Podle § 1 zákona č. 55/1928 Sb. českoslovenští státní občané smějí překročiti hranice Československé republiky a cestovati v cizině jen s cestovními pasy, které vyhovují ustanovením tohoto zákona. Z této zásady všeobecné povinnosti pasové pro všechny státní občany československé může stanoviti výjimku všeobecného rázu ministr vnitřní (nebo k jeho zmocnění zem. úřad) tím, že na základě § 11 cit. zákona o cestovních pasech stanoví v dohodě se zúč. ministry (úřady) vyhláškou ve Sbírce zákonů a nařízení úlevy pro pohraniční styk. Takové úlevy v pohraničním styku s Německem byly stanoveny vyhláškou ministra vnitřní z 27. dubna 1928 č. 66 Sb., podle jejíhož čl. 1 »osoby, které mají své byd-